

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/109/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117212085
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117212085.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: Y. I., J., XX.XX.XXXX, G. Z. XX, XXX XX K., právne zastúpený JUDr. Ján Michňák, so sídlom Janka Kráľa 12, 082 71 Lipany, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený Advokátska kancelária, JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 2 138,57 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 138,57 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

1. Návrhom došlým súdu dňa 04.05.2017 sa žalobca domáhal na žalovanom vydania bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 2 138,57 €. Žalobca vychádzal z toho skutkového stavu, že dňa 03.12.2014 uzavrel ako dlžník so žalovaným ako veriteľom zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500090438, na základe ktorej mal byť poskytnutý úver vo výške 840 €. Hneď pri poskytnutí tohto úveru však žalovaný zrazil poplatok za poskytnutie úveru vo výške 84 €, teda skutočne vyplatená suma úveru žalobcovi predstavovala 756 €. Dňa 03.12.2014 bola uzatvorená medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom aj ďalšia zmluva o revolvingovom úvere č. 8500094134, na základe ktorej mal byť žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1 500 €. Keďže si však žalovaný opäť na začiatku zmluvného vzťahu zrazil zistený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 €, skutočná výška úveru predstavovala 1 350 €. Žalobca má za to, že obe zmluvy, ktoré sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere, neobsahujú náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a z toho dôvodu sú bezúročné a bez poplatkov. Podľa žalobcu, zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú údaje o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru tak ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie, či ide o hotovostné alebo bezhotovostné čerpanie, jednorazové, prípadne uskutočnené vo viacerých platbách a pod.. Žalobca má tiež za to, že zo strany žalovaného nebola dostatočne skúmaná bonita spotrebiteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo rovnako spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Ďalej poukazuje na dohodnutú výšku úrokovej sadzby, ktorú považuje za premrštenú a v rozpore s dobrými mravmi, a preto takéto úroky žalovanému patriť nemôžu. Žalobca má rovnako za to, že pri oboch zmluvách došlo zo strany žalovaného k výpočtu RPMN v rozpore so skutočnosťou, pričom RPMN bola uvedená v nižšej výške, a teda v neprospech žalobcu ako dlžníka - spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky má žalobca za to, že bol povinný vrátiť iba sumu, ktorá mu žalovaným bola skutočne vyplatená, pričom pri úvere č. 8500094138 vrátil sumu 1 491,58 €, čo znamená o 735,58 € viac ako obdržal a zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500094134 vrátil sumu 2 752,99 €, teda o 1 402,99 € viac ako bola suma mu poskytnutá.

2. K žalobe sa žalovaný podrobne vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 09.11.2017 s dátumom 09.06.2017, kde reagoval na jednotlivé žalobcom tvrdené nedostatky zmluvy o spotrebiteľských úveroch, s týmito nesúhlasil a mal za to, že jeho postup ako taký pri uzatváraní zmluvy, ale aj pri poskytovaní plnenia bol súladný so zákonom. Zároveň vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku.

3. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 17.09.2018, na ktorom vykonal dokazovanie obsahom listín tvoriacich súdny spis a zistil nasledujúce:

3.1. Dňa 03.12.2014 bola medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom uzatvorená Žiadosť o poskytnutí revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8500094138, na základe ktorej bol poskytnutý žalobcovi úver vo výške 840 €, pričom pri vyplatení úveru bol zo sumy istiny zrazený poplatok vo výške 84 €. Žalobca predloženými vkladovými lístkami z peňažného ústavu ako aj prehľadom splátok preukázal, že celkom na predmetnú úverovú zmluvu zaplatil sumu 1 491,58 €, pričom poskytnutá istina bola preplatená platbou zo dňa 09.05.2016.

3.2. Dňa 03.12.2014 bola medzi stranami sporu uzatvorená aj ďalšia Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere s č. 8500094134, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver 1 500 €, pričom z tejto sumy pri jej vyplatení bol zrazený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 €. Žalobca opätovne vkladovými lístkami ako aj prehľadom splátok preukázal, že na predmetnú úverovú zmluvu zaplatil celkom sumu 2 752,99 €, pričom poskytnutá istina bola preplatená splátkou zo dňa 09.05.2016.

4. Pri svojom rozhodovaní sa súd riadil nasledujúcimi právnymi úvahami, pričom hneď na začiatku tejto nosnej časti odôvodnenia je potrebné uviesť, že súd sa nebude zaoberať jednotlivými tvrdenými nedostatkami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak ako ich uviedol žalobca v žalobe, prípadne v ďalších podaniach, ani reakciou žalovaného na tieto námietky, keďže pre jeho rozhodnutie sú podstatné iné skutočnosti, ktoré budú teraz uvedené.

4.1. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka - Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka - Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka - Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

4.2. V zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je uvedenie RPMN podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej neuvedenie v zmluve (ak zmluva inak vznikla) je sankcionované tým, že takáto zmluva je bez poplatkov a bez úrokov. Pri zmluve č. 8500094138 požadoval žalobca dňa 01.12.2014 uzavretie zmluvy s RPMN - 26,17%. Žalovaný dňa 03.12.2014 „prijal“ návrh s výškou RPMN - 26,10%. Pri zmluve č. 8500094134 požadoval žalobca dňa 01.12.2014 uzavretie zmluvy s RPMN - 26,17%. Žalovaný dňa 03.12.2014 „prijal“ návrh s výškou RPMN - 26,10%. Je teda zrejmé, že v prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene výšky RPMN, dochádza tým k zmene podstatných náležitostí Zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu Zmluvy, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy, teda dlžníkom. V uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú predmetom tohto konania, uzavreté neboli. Na vyššie uvedenom závere nič nemení ani ustanovenie Čl. 2 bodu 2.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého: „... Veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o Dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany Veriteľa.“ Predmetné ustanovenie treba v prospech žalovaného spotrebiteľa vykladať spôsobom vyššie uvedeným (ako novú ofertu) inak by išlo o neplatné ustanovenie z dôvodu rozporu s § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka (Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.) pre rozpor s § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka. Rozpor oferty a jej prijatia je zvýraznený ešte aj „Oznámením veriteľa o

schválení úveru dlžníkovi“, ktoré oproti návrhu obsahuje ďalšie údaje ako napr. dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum splatnosti poslednej splátky úveru a pod.

4.3. Vyššie uvedený záver o neexistencii úverovej zmluvy bol potvrdený rozsudkom KS v PO sp. zn. 7Co/11/2017 - Žiadosť o poskytnutie úveru obsahujúca v bode 5 zmluvy o revolvingovom úvere predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a Občianskeho zákonníka. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Ak žalovaný zmenil údaj o RPMN fakticky išlo v zmysle ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> o odmietnutie návrhu žalobcu, ktoré je potrebné považovať za nový návrh. Tento nový návrh musel byť prijatý žalobcom v účastníkmi dojednanej písomnej forme. Povinnosť uzatvoriť zmluvu v písomnej forme priamo vyplýva z obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. V zmysle bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 11. 09. 2014 na jej uzatvorenie sa vyžadovalo riadne vyplnenie zmluvy a následné podpísanie. K písomnému prijatiu nového návrhu v zmysle ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> zo strany žalobcu nedošlo, a preto ani zmluva o revolvingovom úvere platne vzniknúť nemohla.

4.4. Rovnaký záver prijal KS v PO aj vo veci sp. zn. 6Co/320/2015 z 28.03.2017 - Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyňi úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov čl. 6 zmluvy označeného ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“, resp. formou „oznámenia veriteľa o schválení úveru“. Je zrejme, že žalobkyňa v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru (18.08.2011) nemala vedomosť o výške RPMN, resp. bola jej známa len „predpokladaná RPMN“ ktorú žalovaný uviedol v čl. 6 zmluvy a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“, keďže k tomuto došlo až dňa 23.08.2011.

K odvolacím dôvodom odvolací súd ešte uvádza, že je možné proces uzatvárania zmlúv rozdeliť a fázou návrhu a fázou jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak teda žalovaný v časti zmluvy „údaje o schválenom úvere“ a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“ uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať. Žalovaný teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj. Je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že v žiadosti žalobkyne bol údaj týkajúci sa RPMN vo výške 70,01 %, pričom v oznámení veriteľa o schválení úveru RPMN predstavovala výšku 66,59 %. V tejto súvislosti neobstojí argument žalovaného, že RPMN nemôže byť predmetom dohody a že jej výpočet je konkrétne určený, jej výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi v čase vzniku dohody. Nemôže byť zmenená jednostranným úkonom zo strany žalovaného.

Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva platne nevznikla, z tohto dôvodu žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Odvolací súd poukazuje na § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 <[aspi://module=ASPI&link=40/1964%20Zb.%2523457&ucin-k-dni=30.12.9999](https://www.aspi.sk/module=ASPI&link=40/1964%20Zb.%2523457&ucin-k-dni=30.12.9999)> Občianskeho zákonníka s tým, že plnenie bez právneho dôvodu malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré je nutné vydať tomu, na úkor koho bolo získané. Keďže žalobkyňa vrátila žalovanému viac finančných prostriedkov ako jej bolo žalovaným poskytnutých, na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo dôvodné zaviazat' žalovaného.

4.5. Vyššie uvedený právny záver sa zdá byť prijatý minimálne väčšinovo, keďže je uvedený aj rozhodnutím KS v PO sp. zn. 17Co/73/2016, 2Co/51/2017, najnovšie 21Co/109/2017 z 26.04.2018, v rozhodnutí KS v BB sp. zn. 13Co/1266/2014, 15Co/768/2014, KS v Žiline sp.zn. 5Co/797/2014, 6Co/107/2016 a ďalších.

5. K názoru žalobcu, že súčasťou zmluvy je aj „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere“, súd ešte dodáva, že ide o listinu vydanú žalobcom až po podpise zmluvy dlžníkom, ktorá len prehlbuje nesúlady medzi návrhom a prijatím zmluvy, tak ako je vyššie uvedené. KS v Žiline vo veci sp. zn. 6Co/107/2016 k tejto otázke uviedol - Krajský súd vyhodnotil oznámenie veriteľa zaslané dlžníkovi až následne po uzavretí zmluvy ako jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany odporkyne.

6. Vzťah medzi účastníkmi konania, tak treba posudzovať ako vzťah z bezdôvodného obohatenia, pričom išlo o plnenie bez právneho dôvodu (k vzniku zmluvy a to aj neplatnej pre nedostatok prieniku oferty s jej prijatím nedošlo).

6.1. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka - Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka - Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

6.2. Zo strany žalobcu bola žalovanému reálne poskytnutá suma 756 € a 1350 €. Ak žalovaný zaplatil sumy 1491,58 € a 2752,99 €, tak bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 2138,57 €.

K možnému konkludentnému vzniku zmluvy.

7. Do úvahy okrem posúdenia veci ako vzťahu z bezdôvodného obohatenia, prichádzalo aj posúdenie vzniku zmluvy konkludentným spôsobom. K tomu by však došlo len vtedy, ak by žalobca vedel, že prijatie zmluvy zo strany žalovaného je v skutočnosti novým návrhom, ktorý plnením akceptoval. Keďže sám žalobca na pojednávaní uviedol, že o tom, že k platnému vzniku zmluvy písomným spôsobom nedošlo, neprichádza do úvahy konkludentný vznik zmluvy.

8. Už len na záver súd uvádza, že aj v prípade platnosti zmluvy by úver považoval za bezúročný a bez poplatkov pre nedostatočné skúmanie bonity žalovaného. Zo žalobcom predloženého „Hodnotenia dlžníka“ vyplýva, že výdavky dlžníka + partner sú 100 € a nájomné + inkaso, doprava, ostané je 87 €. Navlas rovnaké výdavky však mal aj dlžník vo veci OS Prešov sp. zn. 9Csp/22/2018 ale aj ďalší dlžník vo veci 9Csp/23/2018. Uvedené svedčí o dešpekte žalobcu k príkazu zákonodarcu skúmať bonitu s odbornou starostlivosťou a vytvorení systému dopĺňania údajov tak, aby sa povinnosť odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity formálne javila ako dodržaná. Navyiac v prejednávanej veci bol dlžníkom žalovaného aj manžel žalobcu, čo pri „skúmaní“ bonity žiadnym spôsobom zohľadnené nebolo.

9. K žalovaným vznesenej námietke premlčania uvádza súd nasledujúce:

Podľa § 107 ods.1 OZ - Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods.2 OZ - Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

9.1. Ak teda k preplateniu poskytnutej istiny došlo dňa 09.05.2016 a žaloba bola podaná dňa 04.05.2017, k žiadnemu premlčaniu žalobou uplatneného nároku nedošlo.

10. Náhrada trov konania. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods.2 C.s.p. - O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10.1. Žalobca v konaní plne úspešný má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.